

Malá předmluva o pekle jako rozhlasu

Rádio Inferno je rozhlasová hra s hudbou (FM Einheit). Je to přepis starého textu o pekle (Dante, La Divina Comedia. Inferno) digitálními zvukovými prostředky a výrazovými formami vlastními rozhlasu (populární hudba, přímé reportáže, staré autentické zvuky, hitparády).

Co se do našeho času událo? Peklo - z toho je třeba v tomto okamžiku vycházet - reálně neexistuje. Peklo je simulace. Je to obraz světa, jaký není, avšak jaký by při dodržení nesmlouvavé spravedlnosti vlastně musel být. Čím nesnesitelnější vize pekla k nám doléhají z minulých dob, tím nadšeněji je naše fantazie vítá. Hrůzný obraz, který jsme si vytvořili o nejspatnějším ze všech myslitelných míst, je tak jedním z největších výtvarných západní kultury. Nejzvrubnější konstrukcí pekla estetickými prostředky je Dantův text Divina Comedia. Inferno. Rádio Inferno se snaží dostat kvalitám tohoto díla.

Rádio Inferno chce seriózně respektovat Dantův text. Nevzrušivě, tak jako antické pekelné řeky, plují rozhlasovou hrou verše v původním jazyce. Předčítá je italský onomatopoický básník Enzo Minarelli. Do rozhlasové hry přechází také přísná struktura Dantova Inferna (9 pekelných kruhů ve 34 zpěvech), stejně jako Dantovo bezstarostné umění chápat soudobé fenomény jako součást všeobecných světových dějin. V souladu s tím se Rádio Inferno pokouší rekonstruovat středověký systém pekla za pomoci nejmodernějších technologií. Přejímá staré vize nestvůr a muk, pouze personál se změnil.

Tam, kde u Danta zalidňují peklo antičtí filozofové, putují pekelnou plání v Rádiu Infernu vůdčí postavy avantgardy (Joyce, Duchamp, Cage). Násilníci dnešní doby jsou pak teroristé.

Z pandemonia zločinců z Dantova 8. pekelného kruhu se stává Hitparade of Sin and Punishment. Podobně jako dříve, kdy se peklo pojímalo jako historické skladiště všech hříchů, objevuje se v Rádiu Infernu každé lidské pochybení tak, jak bylo uloženo v podobě autentického hlasového záznamu ve světových zvukových archivech: fonografický záznam vyhlášení mobilizace k 1. světové válce císařem Vilémem II., Leninova řeč k proletariátu, přímá reportáž z přepadení stockholmského velvyslanectví teroristy RAF atd.

Už Dante věděl, že nároky jeho pojetí a zobrazování mohou čtenáři znesnadňovat chápání. Proto dává svému hrdinovi Dantovi (mluví ho německý zpěvák Blixa Bargeld) průvodce peklem Vergilia (toho interpretuje anglický jazzmen Phil Minton). Ze stejného důvodu provází oba pekelné poutníky mezinárodně známý diskjockey (John Peel) ve formě přímých reportážních vstupů z pekla. Stále je třeba mít na paměti, že Peklo je původně Dantův text. Nyní se málem stává médiem, jako je rozhlas.

Jak to autory naučila rozhlasová praxe, každý pekelný kruh má jinou hudební strukturu. Některé fungují jako realistická rozhlasová hra, jiné jako koláž autentických zvuků, další zase jako populární píseň (kytara Caspara Brötzmana). Hudba využívá akustických vizí, které jsou spojeny s peklelem, jako materiálu pro soudobé kompozice. Starou metodu notového zápisu přitom nahradil digitální sampling. Tak lze citovat Lisztovu Dantovskou symfonii stejně jako zvuky kamenů nebo soundracky amerických splatterovských filmů. Nebe, jak se ukáže na konci, je zatím mořem frekvencí. Rádio je stále při tom.

Andreas Ammer - FM Einheit RÁDIO INFERNO

Rozhlasová hra na motivy Dantovy La Divina Commedia. Inferno

Obsazení:

Dantovy oči (Do) Blixa Bargeld
Dantův mozek (Dm) Blixa Bargeld
Dantova ústa (Dú) Blixa Bargeld
Vergilius, průvodce (V) Phil Minton
La Divina Commedia (C) Enzo Minarelli
Peklo a jeho postavy (P) Yvonne Ducksworth
The Rádio / John Peel (R) John Peel

Kytara: Caspar Brötzmann

Záznam: Günter Heß a Angela Haller
Zvukový mistr: Thomas Stern
Redaktor: Herbert Kapfer
Realizace: Andreas Ammer & FM Einheit
Produkce: Bayerischer Rundfunk/Hessischer Rundfunk
1993

Canto I

Inferno je kniha od Danta
Beze slov / kytarový feedback
0:34

Canto II

Krajina v naprostém tichu
Po jedné ukázce z každé části z Rádia Inferna
1:08

Dantovy oči (Do):
Noc.

Krajina v naprostém tichu.
Z dálky rádio.

Dantův mozek (Dm):
Stalo se to oné noci.
Peklo volalo k třídnímu boji.
Mrtví despotové věčně pozvedali dávno zemřelé hlasy.
Na frekvencích přízraky, peklo nepojalo zatracené.

Dantova ústa (Dú):
Vysíláme. Všem. Povstání lidských mrtvol, neztrouchnivělých.

Do:
Tam jsem byl Dante. Udělám vám peklo.
Médiem bylo moře, *message* zní nula jedna.
Záblesk moře v temnotě noci.
Poté: Lehký mráček, který se přiblížil k úplňku.
Nyní: Hlava mladé dívky s doširoka otevřenýma očima.
Střih: Lehký mráček propluje kolem měsíce.
Nůž projede okem mladé dívky a rozřízne ho na dva kusy.

Dú:
Konec prologu.

Canto III

Nel mezzo del cammin di nostra vita
Rytmus
Výkřiky a hluk (zvířata a hororové efekty)
1:40

Dú:
Začátek inferna.
Peklo je kniha od Danta.

Commedia (C):
Nel mezzo del cammin di nostra vita / mi ritroval per una
selva oscura, / ché la diritta via era smarita. / Ah! quanto,
a dir qual era, é cosa dura, / questa selva selvaggia
e aspra e forte, / che nel pensier rinnova la paura /...
(I, 1–12).

Peklo (P):

Dante sedí v prosluněném koutě světa na rozlehlém náměstí
ve stínu paláců a pije černou kávu, až v neustálém pohybu
jemných žen, hrdých mužů, vlahého vzduchu ztratí nit života.

C:
Ma poi ch'io ful al plé d'un colle giunto, / lá dove terminava
quella valle ... (I, 13–21).

P:
V tomto okamžiku největšího klidu rozevře knihu a čte, jak
básník Dante, který není samotným Dantem, jedné noci
uprostřed svého života zabloudil v lese, který není lesem,
ale životem.

Ticho

Do:
První kniha, verš šedesát jedna.

Dm:
Když jsem klesl do hlubin, / objevil se před mýma očima, /
muž, který se zdál němě po dlouhém mlčení. / Když jsem
ho spatřil v té pustině, / křikl jsem na něho:

Dú:
Měj slitování, *miserere di me*, ať kdokoli jsi, člověk nebo
stín!

Dm:
On odpověděl.

Canto IV

Objevuje se Vergilius
hudba do kroku / feedback
2:29

Vergilius (V):
Nejsem člověk, i když kdysi jsem jím byl. Narodil jsem se
za Julia, ale přesto jsem přišel pozdě. A žil jsem v Římě za
dnů dobrého císaře Augusta, byl jsem básníkem, svůj verš
jsem povýšil na chvalo zpěv, pravý syn Anchisesův, jež se
vrátil z Tróje, ale ty - ach, proč se vracet tam, kde strach
boří Klid?

Dm:
A já k němu...

Do:
...hlasem zlomeným studem.

Dú:
Takže jsi Vergilius. Zachraň mne, slavný mudrci.

V:

Musíš jít jinou cestou, / chceš-li se dostat přes ten pustý předěl.

Dm:

Tak mluvil, když na mne hleděl v slzách...

V:

Přijmi mě za svého průvodce a projdi se mnou věčností, kde uslyšíš zoufalý řev a spatříš dávno zesnulé duše, které v strašlivých mukách žadoní, aby mohly zemřít podruhé a tentokrát už na věky.

P:

Když však nic není, co je, co je pak peklo, inferno, kterým se nyní Dante rozhodne projít, ačkoliv se jeho existence dosud zdála sporná?

Canto V

Reproduktory vyplivují peklo do obývacích pokojů
Koláž z italských, anglických a německých rozhlasových šumů
1:04

Radio /R/

Dobry večer. Tady je 93,5 FM, a to je opět Rádio Inferno. Já jsem John Peel - váš oblíbený „dýdžej“ a průvodce touto noční tmou a zvuky. Je Velký pátek 13.00, jsme ve středověku a právě pro vás chystáme něco speciálního. Slunce ještě nevychází, takže dnešní noční program k vám vysíláme přímo z pekla...

C:

Il megafono sputa inferno nelle stanze soggiorni.

P:

Reproduktory vyvrhují peklo do obývacích pokojů.

R:

...sestupujeme dolů. Je asi sedm hodin a Dante s Vergiliem právě dorazili k Bráně pekelné, nad níž čtou nápis. Vstupují a ocitají se ve vestibulu Pekla. Jdou rychle a brzy dosáhnou řeky Acheronu. Poslouchejte.

Do:

Druhá kniha, verš sto třicet devět:

C:

Or va, ché un sol volere... (II, 139–142)

Dú:

Teď jdi, oba nás žene stejná vůle, / Ty jsi vůdce, jsi pán a mistr.

Dm:

Tak jsem promluvil k Vergiliovu stínu, a když vyrazil, / začal jsem divoký, vznešený běh.

Canto VI

Lasciate ogni speranza voi ch'entrate (Pekelná brána)
Heavy Metal
1:11

C:

Per me si va nella città dolente,
per me si va nell'erno dolore
per me si va tra la perduta gente.
Dnanzí a me, non for cose crate
se non eterne, ed io eterna duro:
lasciate ogni speranza, voi ch'entrate."

(III, 1–3, 7–9)

H:

Mnou vchází se do trýznivého města,
mnou vchází se do věčné bolesti,
mnou vchází se k těm, jež Bůh věčně trestá.
Patřím k těm věcem, které v tomto světě
jsou od věků. A navždy potrvám.
Zanechte naděje, kdo vstupujete.

Canto VII

Předpeklí (Vlažné duše)
Hudba do kroku
1:39

Dm:

Tato slova jsem viděl napsané (tmavou barvou tam na vrcholu jedné brány). A on ke mně, obezřele:

V:

Jsme na místech, o nichž jsem mluvil, kde spatříš teskný dav.

Dm:

A vedl mě k tajným věcem.

Do:

Vzdechy... Nářky... Bolestné výkřiky... Bezhvězdná noc.

C:

Diverse lingue, orribili favele, parole di dolore, accenti dira."
(III, 25–26).

Do:

Na sto jazyků a různých řečí, / slov bolesti a rozezlených pří, / šepotu, vřesku, rukou jako v křeči / tleskajících v setmělém povětří, / kde není čas, kde jak když smršť jde polem a zdvíhá prach a písek rozvíří. / „Jsou to ti,“ řekl, „co vše zmeškali,“ žalostně živoří tu duše tvorů, co žili bez hanby i bez chvály. / Nebe je svrhlo, peklo se jich štítí. / Teď byli nazí a hnal je roj střechů / a vosy se jim v patách rojily / a bodáním popoháněly smečku, / Krev z ran jim tváře smáčela a pláč / A odporný hmyz v prachu žral tu břečku.

Dm:

A já, hlavu již plnou děsu, / jsem pravil:

Dú:

Mistře, co je to, co tam slyším?

Kytarové sólo

H: Na břehu řeky Acheron ten starý převozník Charon odmítá převést Danta, protože ten je živý. Proto Vergilius musí Charona několika slovy umlčet.

Canto VIII

Převozník Cháron
Kapání vody / velký šelest
0:48

V:

Charone, proč řveš / a zuříš marně? Taková je vůle, tam kde moc/ a vůle jedno jsou; už dost; to stačí.

Hrom

Do:

Po těchto slovech se tmavá země / tolik zachvěla,

Dm:

...že z té hrůzy / duše se ještě dnes koupe v potu. / A já jsem klesl, jako člověk do spánku.

Canto IX

O pekle (part one)

Šum / rytmus

1:49

V:

Peklo neexistuje!

Do:

Peklo není, není inferno

přízraky nikdy nevolají:

Všechna D:

CO JSTE VY, BYLI JSME MY,

CO JSME MY, BUDETE VY.

P:

Peklo není: komplexně vystavěné látky, jako jsou živí tvorové, se s vývojem zčásti páchnoucích spojení, z nichž některé mají vyslovení otravující účinky, rozpadají na nejjednodušší chemické vazby, zatímco dusíkaté substance jako bílkoviny z hnilobných bakterií jsou vystavěny enzymaticky, což vede k úplné mineralizaci toho, co bylo kdysi tělem, a v zásadě nepředstavuje jiný proces než ten, který obvykle probíhá ve střevech, což má znamenat, že Země tráví své mrtvé.

V:

Peklo neexistuje!

Všechna D:

Peklo není.

Jen zdáli radiofonie.

Pekelný stroj / přístroj na přání

ve vašich uších jako já

jako otravně páchnoucí červ zažírám mne do vašeho mozku, putuji ve vašich gangliích a vašich mozkových závitech tam s mlaskáním vylezu a předám v masitém pekle vašich mozků, kde je zapsáno ve špinavém mase, co jste slyšeli o pekle, pekle, pekle.

V:

Peklo neexistuje!

Dm:

Sen je pryč.

Canto X

Or discendiam guaggio nel cieco mondo

Hrom / hudba do kroku

2:43

R:

Poslouchejte mě!

Dú:

Poslouchejte mě!

R:

Putování začíná. Probudiv se ze smutného snu Dante zjišťuje, že se nachází na druhém břehu Acheronu na okraji samotné jámy pekelné. Aniž by zvěděl, jak se tam dostal, následuje Vergília do prvního kruhu Pekla.

C:

Ruppemi l'alto sonno nella testa / un grave tuono... (IV, 1–12)

V:

Dolů musíme, tam, do toho světa temnoty až slepoty / Já půjdu první a ty mě následuj. / Pojď, cesta bude daleká; pospěšme / tam, kde první kruh pekelný končí.

C:

„Andiam, ché la via lunga ne sospigne' / Così si mise e così mi fe'entrare nel primo cercio che l'abisso cigne... (IV, 22–29)

Do:

Čtvrtý zpěv verš dvacet čtyři: / V prvním kruhu, který obepíná propast. / Tam, když sledujete, co vám říká sluch / nic než nářky ... pouze steny / rozechvívají věčný vzduch bolestmi bez utrpení.

Dm:

Šli jsme dále lesem, / lesem, říkám, hustě osázeném přízraky.

Křik ptáků.

Do:

Zelená louka. / Lidé s klidnýma očima, / velká vznešenost na jejich čelech.

Canto XI

První pekelný kruh (Nepokřtění a mudrci starověku)

Rozhlasové zvuky

3:50

R:

Je Velký pátek večer a naši poutníci konečně dospěli do Prvního kruhu pekelného, takzvaného Limba, obývaného Nepokřtěnci a Bezúhonnými pohany. Je to tak trochu ráj v pekle. Vergílius ukazuje Dantovi místo, kde pobývají velcí muži antiky - básníci, hrdinové a filozofové. Setkávají se s velkými ničiteli literatury, hudby a umění, Jamesem Joycem, Johnem Cagem a Marcelem Duchampem, v celé své nahotě scházejícím ze schodů, toho, jež se vzdal umění dávno předtím, než se život vzdal jeho.

Klasická hudba / Call a Response

Dm:

Viděl jsem tam Elektru s mnoha druhy.

C:

Io vidi Electra con molti compagni, / tra'quai conobbi Ettore ed Enea, Cesare armato con gli occhi grifagni. (IV, 121–123).

Dm:

Viděl jsem Camillu a Penthesileu.

C:

Vidi Camilla e la Pantesilea, / dall'altra parte, e vidi, I re Latino, / che con Lavinia sua figlia sedea. (IV, 124–126).

Dm:

Viděl jsem Bruta, který kdysi vyhnal Tarquinia.

C:

Vidi quei Bruto che caccio Tarquino, / Lucrezia, Julia, Marzia e Corniglia; / e solo in parte vidi il Saladino. (IV, 127–129).

Dm:

Viděl jsem Jamese Joyce, posledního básníka

*

Koláž z autentických nahrávek Jamese Joyce

*

C:

E vidi Orfeo, / e Tullio e Lino e Seneca morale (IV, 140–141)

Dm:

Viděl jsem Johna Orphea Cage, posledního hudebníka

*

Koláž z autentických nahrávek Johna Cage

*

C:

Vidi Euclide geometra e Tolomeo, / Ippocrate, Avicenna
e Galleno, / Averois, che il gran comento feo. (IV, 142–1444).

Dm:

Viděl jsem Duchampa, posledního malíře

*

Koláž z autentických nahrávek Marcela Duchampa

*

Dm:

Nemohu je zde naprosto všechny vylíčit.

C:

Io non posso ritrar di tutti a pleno, / e vegno in parte ove
non e che luca. (IV, 145, 151).

Dm:

Přišel jsem tam, kde již nesvítl žádné světlo.

R:

Posloucháte rádio Inferno.

Canto XII

Minos

Hlasité rány / sbory

1:38

C:

Cosi discesi dal cerchio primaio / giu nel secondo che men
loco cinghia / e tanto piu dolor, che punge qualo. (V, 1–3)

R:

Stále víc se stmívá. Dante a Vergilius dospěli do
druhého kruhu a byli přijati Minosem, soudcem
pekelným, jež určuje duším místo, kde budou trpět.

Do:

Pátý zpěv, čtvrtý verš: / Minos, strašlivý, cenící zuby /
posuzuje u vchodu všechny hříchy / soudí a rozhoduje
svým chvostem.

Dm:

Říkám: když od narození bídna duše / Stojí proti němu, přizná
vše; / on však jako znalec každého hříchu, / Zvažuje, které
pekelné místo jí připadne: / Opásá se ohonem tolikrát, kolik
je stupňů, které musí duše sestoupit.

P:

Hej! Vstupujete tam, kde bolest je doma,
zamyslete se znovu, zda půjdete dál.

Dm:

Minos mne zavolal, sotva mne spatřil. / Pak můj průvodce
mu říká:

V:

Proč ten hlučný vzdor? Nezdržuj jeho cestu, určenou mu
osudem; ujišťuji tě, / že bránit mu je marné; taková je vůle,
kde vůle a moc jednou jsou; už dost; to stačí.

Canto XIII

Druhý pekelný kruh (Smyslníci)

Jemná večírková hudba

1:36

C:

Ora incomincian le dolenti notte / a farmisi sentire; or son
venuto / lá dove molto pianto mi percuote. / Io venni in
loco d'ogni luce moto / ... (V, 25–36)

Do:

Nyní začaly znít / zvuky plné bolesti...

Dm:

...nyní jsem přišel. / Tam, kde mnou otřásl velký pláč.

Do:

Každé světlo oněmí, / řvou jako moře ve velké bouři, /
pošleháván větrem sem a tam. / Bouře pekla, která nikdy
neutichá, / žene duše ve svém víru / obrací je a otřásá
jimi, aby je soužila. / A když přijdou blíže k propasti, / pak
zaznívají výkřiky, pláč. / Stíny, hnány onou bouří, mezi nářky
se přibližují.

Dm:

Věděl jsem, že k takovým pekelným mukám / zatraceni jsou
hříšníci všech tělesných radostí.

C:

Di qua, di lá, di giu, di su / Di qua, di lá, di giu, di su / Di
qua, di lá, di giu, di su / Di qua, di lá, di giu, di su / Di qua,
di lá, di giu, di su... (V, 43)

R:

Poté, co Vergilius vyjmenoval řadu slavných mileneckých
dvojic, Dante hovoří s Francescou da Rimini, jež se
zamilovala do Paola, sličného bratra jejího manžela, jež
oba milence ubodal, když je překvapil spolu.

Dm:

Řekl jsem.

Dú:

Běda, - Francesco / řekni mi: / Kolik sladkých myšlenek,
kolik touhy / vás přivedlo na toto místo utrpení?

Canto XIV

Ricordasi del tempo felice nella miseria

(Francesca di Rimini)

Tichá hra kytary

1:41

P:

Není větší bolesti
než vzpomínat na šťastné okamžiky,
když je ti hořko, tvůj mistr to ví.
Když tolik toužíš vědět, jak či díky
čemu v nás láska zakořenila,
povím ti to, a odpusť mi ty vzlyky.
Jak Lancelota láska zranila -
to jsme si četli, jakou ranou stihla,
nebylo proč se bát sami dva.
A najednou nám četba očí zdvihla
a sinalost rozlila po tvářích:
na jednom místě nám však duše zjihla.
Milenec, četli jsme, toužebný úsměv
prý políbil, a tu on jako v snění,
on, jež teď se mnou navždy svázal hřích,
mne na ústa políbil v rozechvění.
Kuplířská kniha, kuplíř, kdo ji psal:
a tak toho dne skončilo to čtení.“

Ticho

R:

Jak jste slyšeli, Dante letmo načrtl příběh té ženy s děsivou
přesností. Ale po tomto milostném intermezzu upadl
básník do bezvědomí.

Hudba jako v Canto XIII

Dm:

Zatímco tedy mluvila jedna duše / Propadl jsem ze soucitu / bezmoci, jako bych zemřel. / A cítil jsem se jako mrtvé tělo.

Canto XV

O pekle (part two)

Rytmus

2:43

Do:

Povstání pekla.
TREPANACE lebky země,
kříčící, dokud nevybuchne -
v tisíci krvavých frekvencích.

Dm:

That'll be the day. Neboť tak jako život je stroj na výrobu smrti, smrt je problém skladování, k jehož vyřešení humanoidní poslední skladiště inferna takřkajíc od přírody nebude moci na veškeré časy pojmout odpad života, proto v daný den bude slyšet, jak se prolomí skořápka země, třesoucí se již dříve pod šlépějemi, asfalt našich měst utrhne, zrcadla puknou, roztrhnou se rozhlasové reproduktory a ze spár a trhlin a střepů povstanou mrtví, aby volali k těm, kdo ještě žijí.

Všechna D:

CO JSI TY, BYLI JSME MY
CO JSME MY, BUDEŠ TY,

Dm:

...a zpola rozložená těla a stále se vracející zpěvy budou jako třesoucí se hmota uspávajících hromad masa vyvěrat ze všech otvorů a rozezní se náhle jako hudba a decibel po decibelu se nám budou plazit do ušních boltců a za zvukovod budou šimrat membránu, takže kladívko a kovadlinka se rozevučí v pyramidách a labyrintech vnitřního ucha, kde to, co bylo kdysi peklem, se v nás a přes nás konečně zhroutí a rozlije se jako bílé šumění nad mořem skrze uši dovnitř přes lebku do celé široké země jako v maso se proměňivší páchnoucí práchnivina z rozmačkaných mozků, zlatých zubů, nerezavějících srdečních stimulatorů, stále ještě cukajících svalů, krvácejícího masa a zpola zetlelého, žluklého tuku s úlomky kostí a výkalů. Přejde den, kdy se lebky roztříští a země konečně vyzvrací jen napůl strávená lidská těla.

Dú:

Sen je pryč.

R:

Je pořád Velký pátek večer, tady je stále John Peel a Dante pořád pokračuje v cestě.

Když procitne, zjišťuje, že se nachází ve třetím kruhu, kde Nenasatní se válejí ponoření do bahna, promáčení vytrvalým studeným deštěm a zle zřízení trojhlavým psem Kerberem.

Canto XVI

Kerberos

Pouze kytara

1:10

Dm:

Třetí kruh

Do:

V dešti, / věčném, prokletém, studeném, těžkém, / který nikdy nemění svůj čas a způsob, / velké kroupy, sníh

a tmavá voda. / Z temného ovzduší. / Země, která je jím napájena, páchne.

Kytara

Dm:

Kerberos

Do:

Strašně znetvořená obluda, / podobná psu... / jedno oko rudé, černá a tučná hřiva, / A velké břicho, pracky plné drápů; / A škrábe a odírá a rve duše.

Kytara

Dm:

Když nás Kerberos spatřil

Do:

velký drak, / otevírá tlamy a ukazuje zuby. / Jediný článek jeho těla není v klidu.

Dm:

Poté sáhl můj průvodce oběma rukama / hluboko do země, nabral oběma pěstmi / A hodil ji do jeho lačných chřtánů.

Kytara

Do:

A jako pes ustane ve svém štěkání. / A uklidní se, když žvýká jídlo, / a neusiluje o nic jiného, než aby ho spolykal, / tak činily i ony špinavé obličejce / dábla Kerbera.

Canto XVII

Third Circle of Hell (The Gluttonous)

kýčová hudba, zvuky zvracení

0:54

Do:

Prostopášníci leží na zemi s obličejem ve výkalech a zvracích.

Ukázky historických rozhlasových přenosů beatníků

Dm:

Šli jsme přes ony stíny, které / sráží déšť, a naše podrážky, / nešlapaly po ničem, co by připomínalo člověka. / Viděli jsme všechny ležet na zemi.

Sample Burroughs

R:

Podlehnout hříchu dovede úpadkem k nestřídmosti a osamocení. Tady musí beatník Burroughs číst navždy své vlastní knihy. Není tu vzájemnost a žádná komunikace; každá z duší se plazí v osamělosti bahnem, aniž by si všímala svých sousedů.

Dm:

Šli jsme dále do zatáčky cesty. / Pak jsme přišli k místu, kde se sestupuje. / Tam jsme našli Pluta.

Canto XVIII

Pape Satan, pape Saten aleppe (Pluto)

Papa was a rolling stone

1:59

C:

Pape Satan, Pape Satan, aleppe! / comincio Pluto noc la voce chichia. (VII, 1-2)

P (zpívá):

Papa was a rolling stone.

R:

Bylo učiněno několik pokusů, jak vysvětlit záhadnou píseň Pluta, podzemního boha hojnosti, která vyvěrá z půdy, ale žádný z nich nebyl dost přesvědčivý. A tak se zase posadte a poslouchejte...

Dm:

A on, moudrý, hovořil, aby mě utěšil:

Do:

Sedmý zpěv verš čtyři:

V:

Nechť ti žádný strach neublíží;/
on tě nebude pronásledovat na tvé cestě;/
jeho moc, ať je jakákoli, není tak velká.

Dm:

Pak se otočil k vzdouvající se tlamě Pluta, a pravil:

V:

Klid, ty zatracený pse!/
Do hlubin,/ a nikoli bez cíle, máme namířeno.

P (zpívá):

Pape Satan aleppe / Pape Satan aleppe / Pape Satan aleppe.

Do:

Jako plachty vzduché větrem / se shrnou, když se zlomí stožár, / tak padl k zemi i strašný netvor. / Sestoupili jsme do čtvrtého příkopu, / spravedlivý Bože, kdo tam natěsna / tolik nového souzení, které jsem viděl?

C:

Così scendemmo nella quarta lacca, / pigliando piu della dolente ripa / che il mal dell'universo tutto insacca. / Ahì, giustizia di Dio, tante chi stipa. / nuove travaglie e pene, quanta io viddi? / E perchè nostra colpa si ne scipa? (VII, 16–21).

R:

Bliží se půlnoc. Naši poutníci vstupují do čtvrtého kruhu, kde chamtivci a marnotratníci jednou provždy valí proti sobě ohromné balvany. Vergilius objasňuje Dantovi podstatu osudu.

Canto XIX

Čtvrtý pekelný kruh (Lakomci a marnotratníci)

Hudba jako dosud

2:09

P (zpívá):

Papa was a rolling stone.

Dm:

Z obou stran za hlasitého řvaní / valili proti sobě břemena. / Naráželi od sebe a křičeli na sebe:

P (zpívá):

Why chuck away?

Why grab so gíht?

Dú (zpívá):

Papa was a rolling stone. / and when he died.

Dm:

A on ke mně, kterému se svíralo srdce:

V:

Za života jejich mysl nerozeznala nic; a jako mrtví, / jsou k nerozeznání. / Víš, můj synu / ono by nestálo za to, ani za všechno zlato, jež je pod měsícem nebo kdy bylo, koupit těmto trpícím duším odpověď - ani jediné.

D3 (zpívá):

Papa was a rolling stone.

V:

Pojď! musíme dál k politováníhodnějším strastem;/ a Vyšší Moc nám nedovolí déle zde prodlévat.

Hudba - fade out

R:

Papa byl valící se kámen - Močál Styx má dvojí úkol. Tvoří Pátý kruh, kde trpí Prchlivci, kteří zde plavou a zlostní tu v bahně, a zároveň je to hranice mezi Vyšším a Nižším peklem. Pro Danta a Vergília je poslána loďka, aby je převezla přes Styx. Flegias převáží poutníky do pekelného města Dis, jehož zdi rudě žhnou.

Canto XX

Pátý pekelný kruh (Prchlivci v bahně Styxu)

Zvuky z galérie

2:46

P:

Popis obrazu

NN:

Popis obrazu / dřevoryt konec druhé třetiny 19. století

P:

V obraz ustrnul moment pohybu krajinou, která se stala domovem přízraků pouze černá a bílá, líbezná prostotou, pouze voda, vzduch a kamení. Kamení nalevo jako pobřeží bez cesty z vody / svislé útesy, jež dosud nedokázalo stvořit žádná boží moc, temnější než nebe a větší než bezmoc. / Vzadu žár jako z města, musí to být oheň z vnitra pekla. / Na místě nebes jinak žádné světlo. Přitímí krátce před prvním spásným hromem - který však - tolik je jisté - na obraze věčnosti nepřijde. / Malá rozkomíhaná bárka, která vyplňuje hlavní část obrazu. / Obtížná cesta. / Obraz je tichý / Pouze jedna pekelná postava - vidíme hlavu a záda - se s velkou silou opírá o člun a jediné dvě oblečené postavy, které převozník, tedy Flegias, převáží přes špinavou vodu Styxu. / Hlavy hrdinů jsou korunovány vavříny. / Menší s hranatými rysy a zahnutým nosem. / Vlnící se roucho, tedy Dante / Druhý - vítr mu heroicky vzdouvá plášť - drží lehce rukou Danta hledícího upřeně vpřed, druhou rukou drží to, na co zírá, totiž onu nahou postavu nebezpečně se sápací z vody. / Roztáhne ruce. Mesiášsky arogantní pohyb - je to tedy Dantem vychvalovaný Vergilius, vychvalující Danta, že toho, kdo z bahna Styxu řval na poutníky o pomoc, bez soucitu srazil zpět do klína inferna, kde - jak báseň oficiálně nechává zaznít v:

Dm:

Sedmém zpěvu verš sto deset / V močále lidí celí od bahna, / a všichni nazí, v tváři plno vzteku. / A bijí se rukama, / hlavou, hrudí a nohama, / a drtí se zuby / A poté, co jsme dlouho křižovali dokola, dostali jsme se tam, kde náš převozník / k nám hlasitě zvolal:

P:

Vystupte, tady je brána!

Canto XXI

„S'apressa la citta che ha nome dite

Hudba do kroku

Hluk, kytara

2:08

C:

Lo buon maestro disse: Omai, figliuolo, / s'pressa la citta
che ha nome dite. In questo basso inferno.

Do:

Osmý zpěv verš osmdesát dva.

Dm:

A více než tisíc jsem jich viděl u bran / svržené z nebes,
kteří k nám jíživě volali:

P:

Co to sem jde? Proč přichází tento muž, /
živý do království mrtvých?

Dm:

Zavřeli brány, zlí nepřátele, / před mým pánem, který
musel zůstat venku; / Pomalým krokem se vrátil. / Oči
k zemi a brvy. / Bez jakékoli odvahy a vzlykaje hovořil sám
k sobě:

V:

Co je to tady? Kdo se opovazuje bránit mi
vstoupit do Paláce utrpení?

Dm:

A ke mně hovořil:

V:

Což ty nemáš strach/ ani když já jsem rozlícený; Já vyhraju
tenhle souboj moci, / Ať mi kladou jakékoli překážky.

Canto XXII

Guarda, mi disse, „le feroce Erine “ (Erínye)
Samplý z „Furianta od Chr. W. Glucka
2:22

Dm:

A říká další, ale já to zapomněl, / neboť moje oči směřovaly
pouze / k vysoké věži s ohnivým cimbuřím, / kde jsem
viděl, jak se najednou / vztyčily tři pekelné fúrie potřísněné
krví, /

Do:

Údy a postava žen / opásané zelenými hady; / užovky
a zmije místo vlasů, / věnčily jejich divoké sny.

C:

Guarda .

V:

Look. Pohled'...

C:

...mi disse.

V:

...the fierce Erinyes.

Dú:

...vzteklé erínye.

C:

...le feroci Erinne.

V:

Nalevo Megera.

V:

Tam napravo kvílí Alekto.

V:

Mezi nimi uprostřed vyje Tisifona.

Dm:

Všechny si rvaly nehty hrudí, / bily rukama, a křičely, / až
jsem se ustrašeně přivinul ke svému průvodci. /
A s pohledem k zemi všechny volaly:

V:

Otoč se a zavři pevně oči; / jestli ti Medúza ukáže svou tvář
a ty/ na ni být jen jedinkrát pohlédneš, světlo světa již
nikdy nespatriš.

Dm:

Tak pravil mistr a sám / Mne otočil; tak málo důvěřuje mým
rukám.

R:

V této velice nebezpečné chvíli zahřmění oznamuje příchod
Nebeského posla, který otevírá brány Disu a kárá demony.
Hudba končí zvukem tříštících se skal.

Canto XXIII

O cacciati del Ciel, gente dispetta (Nebeský posel)
Kameny
0:19

C:

Perché ricalcitare a quella voglia. (IX 94–99)

Canto XXIV

Šestý pekelný kruh (Kacíři)
houpavá hudba
1:24

Do:

Pátý zpěv verš sto osm. / Uzavřen v oné pevnosti / velké
dálky, / plný bolesti a plný zlých utrpení. / Hroby na zemi
se otevírají / kolem nich hroby hořící plamenem, / Od
nichž se rozpalují tak / že by se v nich roztavilo železo.
/ A všechny příkrovy stály otevřené, / a z nich vycházely
nářky, vydávané snad upalovanými.

Dm:

A já:

Dú:

Ó mistře, kdo jsou ti lidé?

Dm:

A on ke mně:

V:

Velcí kacíři.

Dú:

Kacíři, zahrajte!

*

**Houpavě k hudbě: koláž papežského velikonočního
požehnání Urbí et orbi**

*

Do:

Zápach, který stoupá z hluboké propasti, / schováni za
příkrovem / jednoho velkého hrobu,

Dm:

Tam já k němu:

Dú:

Jen vymysli / Něco, aby se neztrácel / Čas.

Dm:

A on na to:

V:

Ovšemže, to byl můj záměr.

Canto XXV

Zevrubný popis pekla
FM Einheit hraje Kameny
5:00

R:
Zatímco čekají, Vergilius popisuje Dantovi Peklo.

Do:
Jedenáctý zpěv verš šestnáct

V:
See now my son:

P:
Jen si jednou zapněte peklo!

V:
Peklo *l'inferno the hell* je jako otáčet knoflíkem při hledání světa a skládá se ze třiatřiceti a jednoho zpěvu je to *a book by Dante*, zatímco peklo plné stále se opakujících písní a trýzní toto skutečně opravdové pekelné peklo *the real hell i say l'inferno* se má skládat z elektrických okruhů *close circuits* reproduktorů *loudspeakers* rozhlasů *radios* televizních přijímačů *TV-sets*, neboť: *This is Radio-Inferno* a nebesa *you know* mají barvu zrnícího televizního kanálu, and: *LASCIATE OGNI SPERANZA, VOI CH'ENTRARE*: Zanechte veškerých nadějí, když spustíte a svět *get the frequency clear* je frekvenční modulace nebo elektromagnetická halucinace *one two test* hypnoidní tok *dat message equals zero*, k němuž již nikdy *never nevermore* nebude existovat vecnost *there is no hereafter and no eternity no inferno*, jehož osmý kruh se sestává dokonce z deseti jam *quote: canto verse fiftyeight „the eighth circle opens to receive / Hypocrites, flatterers, dealers in sorcery, / Panders and cheats, and all such filthy stuff, / With theft, and simony and marratry.“ unquote* zatímco devátý kruh je ledové jezero tam ještě dojdeme a vše hlídají obludy *real monsters* dáblové a giganti zcela ve středu pekla země univesa těžiště přístrojů čeká Lucifer *come on, lucifer is waitin for us. / So in the smallest circle, that dark spot, / Core of the universe and throne of Dis, / The traitors lie; and their worm dieth not.*

Dú:
Ó mistře, Tvůj rozum / Naprosto jasně vyložil a zcela přesně rozdělil / Tuto propast a lid v ní.

V:
Pohled, synu můj: Následuj mě; měli bychom vyrazit:/ nad horizontem zářící Ryby plavou,/ musíme jít/kupředu a dolů, přes chánův val.

Do:
Skalnatý... pohled / I jinak pro každé oko plný hrůzy / skála strmí prudčeji, / sotva ještě zbývá cesta k sestupu.

R:
Zdravím vás! Je Bílá sobota časně ráno, čtyři hodiny. Jdeme pořád dolů, dolů, dolů, do ještě zajímavějších tří spodních kruhů pekla. Dante a Vergilius přicházejí k Flegetonu, řece vroucí krve, v níž nařikají a úpí Nebezpeční teroristé.

Canto XXVI

Sedmý pekelný kruh (Teroristé)
funková hudba: Get down!
4:23

Do:
Dvanáctý zpěv verš sto jedna. / Břeh rudých výparů / hlasitý křik vařících se duší / potopených až po obočí.

V:
Ale teď pohled do údolí, neboť už jsme blízko/
Krvavé řeky, v níž se vaří všichni darebáci,/ jejichž násilnosti působily na zemi tolik bolesti a strachu.

*

V rytmu hudby: koláž z autentických zvuků zavraždění zaměstnance velvyslanectví ve Stockholmu příslušníky RAF.

*

C:
Ma ficca gli occhi a valle, ché s'approccia / la riviera del sangue, in la quai bolle ú quai che per violenza in altrui noccia. (XII, 46–48 a 55–57).

Dm:
Pohlédl jsem do širokého příkopu,

Do:
...a mezi skálou a proudem / běží okolo kentaurové s luky a šípy / treť každou duši, která vstává z krve, / více než dovoluje její vina.

Samplý komentářů politiků k RAF

Do:
Pláň horkého, hustého písku. / Nahé duše . mnoho houfů / bídný pláč / některé naznak na zemi / déšť chumáčí velkého ohně.

*

V rytmu hudby: Koláž z autentických zpráv o osvobození rukojmí v Mogadishu & sebevraždy teroristů RAF ve Stammheimu.

*

C:
Quando si parte l'anima feroce / dal corpo ond'ella stessa s'e divelta, Minós la manda alla settima foce... (XIII, 94–102).

R: Dante a Vergilius se ocitli v lese, jímž nevede cesta. Chřadnoucí stromy tu ukrývají duše sebevrahů. Dante hovoří s keřem, který je duší teroristy. V Poušti hořícího písku pod neustávajícím ohnivým deštěm se Dante setkává s Rouhači a Násilníky proti Bohu, přírodě a práci. Rádio vyzývá k válce.

*

V rytmu hudby: Koláž autentických zvuků z dobytí stockholmského velvyslanectví a zpráv o dalších teroristických útocích.

*

C: Ora cen porta l'un de'duri margini, / e il fummo des ruscel di sopra aduggia, si che dal foco salva l'acqua e gli argini. / Gia era in loco onde s'undia il rimbombo / dell'acqua che cadea nell'altro giro, / simile a quel che l'arnie fanno rombo. (XV, 1–3 & XVI, 1–3).

Dm:
Byli jsme tam, kde bylo slyšet šumění,

Ticho

Do:
...vody, která se řtila k dalšímu kruhu, / znělo to podobně, jako když bzučí včely. / Temné vody s hlasitým hukotem padaly dolů / a zakrátko ohlušily uši.

Canto XXVII

Geryon, drak
Sférické zvuky
2:37

V:
Pohled na šelmu s bodajícím chvostem napřaženým.
Pohled na toho, kdo špinou zaneřádí celý širý svět.

Do:
Špinavá postava klamu / tvář muže / zbytek těla hada.
/ Pařáty chlupaté až po ramena / hrud a záda i oba boky
/ pokrývají uzly a kudrliny. / A tak jako tam
u nenasytných Němců / se bobr staví do řady ve své
válce / Tak stál nejhorší z netvorů / Na okraji / bil kolem
sebe jedovatou vidlicí / jejíž hrot sebou škulal jako
škorpión.

Dm:
Našel jsem svého průvodce / vystoupal již na záda divoké
obludy / Hovořil ke mně.

V:
Odvahu! / To je schod, po němž sestoupíme; /
Sednu si dozadu, / ty vylez přede mě; jen odvahu, pojď!

Dm:
Nikdy, myslím, nevznikl větší strach, / než byl můj, když
jsem všude kolem sebe / Viděl jen vzduch, a každý jiný
pohled / než té nestvůry mi unikal.

Hlasy umírajících kosmonautů.

Dm:
Veslovala klidnými tahy, / dolů skrze kruhy / mohl jsem již
z propasti / tam pod námi poslouchat strašné hučení. /
Dostal jsem ještě větší strach / Protože jsem tam viděl
oheň a slyšel nářky. / Tak jako sokol, který dlouho létal, /
snesl nás Geryon na dno rozpolcené skály.

Kameny

Do:
Jenom kamení, barvy ledu; / Uprostřed díra; ale o tom
později.

Canto XXVIII

Osmý pekelný kruh (jámy podvodníků)

Jako hitparáda

7:38

C:
Luogo e, in Inferno, detto Maleboige . (XVIII, 1–6)

Do:
Jámy zločinců / rozděleny na deset různých děr. / V jámě
chodí nazí a holí hříšníci.

R: Vítejte v hrůzostrašnu na rádiu Inferno. Nyní v osmém
kruhu pekelném začínáme odpočítávat k Peklu, naši
věčnou hitparádu hříchů a trestů. Je rozděleno na deset
soustředných žlebů, v nichž se válí ti, jež spáchali zlovolné
zločiny proti lidstvu.

*
Samplý italské rozhlasové stanice „Rádio Maria“

R:
Tady je Rádio Inferno. V prvním žlebu Podvodníci a Svůdci
žen prchají, Pohánění a bičování pravými ďábly.
Poslechněte si, jak se ženou žlebem.

Do:
Osmnáctý zpěv / Kuplíři a svůdci.

Dm:
Slyšíme jak je strašně bičují rohatí ďáblové.

*

**12“ autentický hlas: Kurt Schwitters čte svou Annu
Blumovou & C: (XVIII, 34–36)**

*

R:
Ve žlebu číslo dvě Pochlebovači a Kuplíři, „ponoření
v lejnech“, která vyměšovali na svět.

Do:
Osmnáctý zpěv / Děvky a pochlebníci.

Dm:
Slyšíme jak je potápí do kaše lidských výkalů, načerpaných
z lidských latrín.

*

**12“ autentický hlas: Maria Callasová zpívá vysoký tón &
C: (XVIII, 112–114).**

*

R:
V čísle tři Svatokupčiči, jež zvrátili normální sled událostí,
když Hrabali mamon na svatě půdě.

Do:
Devatenáctý zpěv / Simonisté

Dm:
Slyšíme je uvízlé v děrách hlavou dolů, paty jim olizují
plameny.

*

12“ autentický zvuk: bohoslužba & C: (XIX, 25–27)

*

R:
Měsíc bledne a poutníci odcházejí od dalšího žlebu, v němž
čarodějové a Věštci „kráčejí s hlavami překroucenými
dozadu.

Do:
Dvacátý zpěv / Věštci a kouzelníci.

Dm:
Poslechněte si je jak putují s hlavou zkroucenou dozadu

*

**12“ autentický hlas: F.T. Marinetti čte svůj Manifest
futurismu & zvuky Intonarumori**

*

R:
Je Bílá sobota sedm hodin. V pátém žlebu „se vaří v smole
ti, kdo kupčili s veřejnými úřady“. Hlavní démon Zlochost
vede poutníky.

Do:
Dvacátý první a druhý zpěv / Podvodníci ve veřejných
úřadech

Dm:
Slyšíme, jak je ďáblové potápějí do jezera vroucí smoly.

*

**12“ autentický hlas: válečné provolání císaře Viléma II. &
C: (XXI, 50–52)**

*

R:
Život v Pekle se stává pro naše dva poutníky Danta
a Vergilia poněkud nebezpečným. Všechny mosty jsou
zničeny. Poutníci jsou pronásledováni rozezlenými démony
a přinuceni prchnout dolů z valu žlebu číslo šest, kde
nacházejí se Pokrytci.

Do:
Dvacátý třetí zpěv / Pokrytci

Dm:

Slyšíme je putovat v zlatých pláštích těžkých olovem.

*

12" autentický hlas: Lenin & C: (XVIII, 58–60)

*

R:

Po strmém výstupu dosáhnou Básníci oblouku číslo sedm. Slyší hlasy, ale tma je příliš velká, nikoho nevidí. Sedmý žleb je plný Hružných plazů, obřích hadů, mezi nimiž jsou Stíny zlodějů.

Do:

Dvacátý čtvrtý a pátý zpěv / Zloději

Dm:

Slyšíme, jak hadi ovinují jejich těla.

*

Změna hudby / Hadi & C: (XXV, 50–51)

*

Do:

Tam vymrštil se šestinohý had / a jednoho úplně uchvátil / Břicho ovinul středníma nohama, přední sáhly po pažích / Poté se zakousl do obou tváří. / A zadní nohy vystčí podél stehen / prostrčil mezi nima ocas / až po jeho záda / A pak jako by byly z horkého vosku, / Roztály a rozmíchaly barvy, / A nikdo se již nepodobal tomu, kým byl; / Obě hlavy se již spojily v jednu; / Oba obličejové zdánlivě splynuly / do jednoho obličejové, ve kterém se oba ztratily. / Ze čtyř údů vznikly dvě paže; / stehna, nohy, břicho a hrud' se proměnily / v nevidanou hmotu údů.

R:

A po tomto poněkud výjimečném čísle je čas setkat se s Odysseem a bandou podvodníků dole ve žlebu číslo osm, kde zmítají se u dna Oblečení do plamenů.

Do:

Dvacátý šestý a sedmý zpěv. / Falešní rádci.

Dm:

Slyšíme, jak hoří jako pochodně zachvácení věčným ohněm.

*

12" Beatová hudba

autentické zvuky rozhlasového přenosu zřícení „hindenburgu“ & C: (XXVI, 31–33)

*

R:

Míříme k číslu devět. Poutníci shlížejí dolů na ty, kdo sváry a hádky rozdmýchávali. Ti jsou tu bez ustání Rozsekávání na kusy Démonem s mečem. Příšerná věc zvláště pro Mahometa. (Mohammeda?)

Do:

Dvacátý osmý a devátý zpěv / Buřiči

Dm:

Slyšíme, jak ďáblové stále znovu meči rozsápávají a mrzačí Mohammeda

*

Hudba jako výše / Zpěvák z minaretu

*

Do:

Jeden / byl rozřazen od brady až po bedra / mezi nohama visely vnitřnosti. / Srdce bylo vidět, vedle smutného vaku, / který to, co požijeme, proměňuje ve výkaly. / Když jsem si ho chtěl prohlédnout více. / Pohlédl na mě a oběma rukama / drásal si hrud':

*

Opět beatová hudba

*

R:

Aha - dokonce i dole v pekle je rasismus. To je ta věčná spravedlnost, co nám slíbili? Půjdem raději dál k číslu deset, kde leží ti, co falšovali pravdu. Ti jsou nakaženi odpornými nemocemi.

Do:

Zpěv dvacátý devátý, třicátý / Falšovatelé, alchimisté

Dm:

Slyšíme jak si neustále se škrábou vředy, jimiž jsou celí pokryti.

*

12" autentický hlas: dadaista R. Huelsenbeck vypráví příběh o původu dadaismu.

*

R:

To bylo naše pravidelné týdenní odpočítávání k Peklu.

Dm:

Naslouchal jsem jim s velkým napětím. / Pak mi řekl můj mistr:

Do:

Verš sto čtyřicet osm jednatřicátého zpěvu.

Canto XXIX

O pekle (part three)

Rytmus

2.58

V:

Je zručné mít potěšení z něčeho takového.

Dú:

Dost dlouho před smrtí jste si vytvořili věčnost, když už potom žádná není. Dost dlouho průvodce muzeem morálky. Dost dlouho vaše pekelné stroje. Dost dlouho jste ústy rozdávali radost a opojení a laciné rozhorlení na zpuštěném hnojišti své fantazie.

V:

Je zručné mít potěšení z něčeho takového.

Dú:

Náhlá nevolnost na pohovkách Evropy. Před námi pivo a netvoří našich duší. Z rozhlasových přijímačů hřímá poslední válka. Říkám vám: peklo povstane. Přejde povstání zatracených a vězte: revoluce své mrtvé nepočítá.

V:

Je zručné mít potěšení z něčeho takového.

Dú:

Po povstání: Zemi pokrývají do výše kolen ostré tranzistory, roztavená ovládací kolečka, reproduktory roztrhané na cucky, střepiny obrazovek. V olověných helmách pekelných strážců plavou otevřené lebky plné již nemyslicích mozků rozbrázděných slepými červy.

V:

Je zručné mít potěšení z něčeho takového.

Dú:

Sekyra ve vaší lebce. Netvoří, kteří vás udělali. Nad vámi jako nebe moře frekvencí. Peklo se chvěje. Mozek hoří. Červi řihají. Ale má byla pomsta a rádio tak jako vy se opájíte hříšníky. *And YOU ARE LISTENING TO RADIO INFERNO.* Nyní ještě předpověď počasí na zítřek.

Canto XXX

Nimrod, obr
Letadla
1:29

C:
Ascoita!

R:
Slyšte mě!

Kameny

Dú:
Poslouchejte mě! Co se pak ještě stalo? Tma se v devátém kruhu pekla nerozsvítla. Když jsem spatřil zeď, vysvětlil mi můj průvodce, že jsou to giganti, kteří se kdysi snažili dobýt nebe. Nimrod nás přijal s pustý křikem z verše sedmdesát dva jednatřicátého zpěvu.

P:
Raphel mai amech izabi almi

Dm:
Můj průvodce k němu hovořil:

V:
Drž se svého rohu, hloupá duše.

Dm:
Pak mi řekl:
*V (najednou ve třech jazycích):
That's Nimrod, by whose fault the gracious bands / Of
common speech throughout the world were loosed.
To je Nimrod, kvůli jehož špatnému myšlení / neplatí na
zemi jen jeden jazyk
Questi e Nembrotto, per lo coi mal coto / un linguaggio nel
mondo non s'usa.*

Canto XXXI

Devátý pekelný kruh (Zrádci v ledovém jezeře)
Ještě více kamenů
2:09

R:
Konečně. Je Bílá sobota odpoledne v devátém kruhu Pekla. Poutníci na své cestě přicházejí k zamrzlému jezeru, v němž až po krk vězí duše zrádců, slzy jim mrznou ve tvářích, což je snad ten nejhlubší dojem z celého pekla.

Dm:
Kdybych byl měl tvrdé, surové verše, / které by se slušely k té smutné propasti / k níž vedou všechny ostatní skály, / Mohl bych mnohem lépe vymačkat / šťávu svého námětu; a přece protože mi chybí, / přecházím nikoliv bez hrůzy k další řeči.

Dú:
Neboť odvaha popsat základ universa / není žert.
Hudba zvonícího ledu

Dm:
Když jsme byli dole v tmavé studni / U nohou našeho obra, a ještě mnohem hlouběji, / a já ještě pohlédl na vysoké stěny, / slyšel jsem říkat:

V:
Dej pozor, kam kladeš nohy, / neboť tvé nohy by mohly hrůzou/ šlápnout na hlavy trýzněných bratrů, jež trpí.

Dm:
Pak jsem se otočil a viděl před očima / A u svých nohou jezero, které mělo / díky mrazu podobu skla, a ne vody. / Až po obličej trčely, modrající mrazem. / V ledu stíny plné bolesti, / cvakající zuby / A když zvedly obličej, / slzy z očí, které uvnitř plakaly, / stékaly dolů na rty a chlad způsobil, / že jejich slzy opět ztvrdly a uzavřely se.

Dm:
Pak se mi zdálo, že přece cítím vítr, / A zeptal jsem se:

Dú:
Odkud vane, můj Mistře?

Dm:
A on ke mně:

V:
Tvé oči ti brzy odpoví; / blížíme se k místu, z něž ten závan větru vychází.

R:
Poté, co překonali to velké moře ledu, spatřují Poutníci Satana. (Lucifera)

Canto XXXII

Satan
Těžké rány / kytarový feedback
2:20

Všechna D&V:
Ó Satane, buď k nám milostivý v naší nejhlubší bídě!

V:
Vexilla regis prodeunt inferni / setkává se s námi; cožpak ho nepoznáváš ho, / to je ten, za nímž jsi putoval.

Všechna D&V:
Ó Satane, buď k nám milostivý v naší nejhlubší bídě!

Dm:
Pak jsem ustoupil nazpět za svého průvodce. / Odstoupil ode mě / A řekl:

V:
Hle Satan!

Všechna D&V:
Ó Satane, buď k nám milostivý v naší nejhlubší bídě!

Samoly z Purcellovy „Aria of Cold People“

Dm:
Jak jsem nyní oněměl a zledověl, / Nesmíš se, posluchači, ptát, / Nebyl jsem mrtev a nebyl jsem ani naživu; / Pán oně říše bolesti / se napůl zvedl z ledu.

Všechna D&V:
Ó Satane, buď k nám milostivý v naší nejhlubší bídě!

Dm:
Ó, jak velmi jsem se musel divil, / když jsem viděl na hlavě tři obličej, / Jeden vpředu, ten byl rudé barvy; / Vzadu dva další, vedle sebe.

Těžké rány

Všechna D&V:
Ó Satane, buď k nám milostivý v naší nejhlubší bídě!
Ó Satane, buď k nám milostivý v naší nejhlubší bídě!

Dm:
Pod každým čněla dvě velká křídla, / plachty námořních lodí nejsou větší. / Třikrát váł odtud jeden vítr.

Všechna D&V:

Ó Satane, buď k nám milostivý v naší nejhlubší bídě!

Do:

Plakalo jeho šest očí, ze tří brad/ Se řinula slina smíšená se slzami a krví. / Každá tlama rozemířala v zubech / jednoho hříšníka.

V:

Nuže pojd', neboť noc už se opět snáší na Zemi/
Musíme se vydat na cestu; viděli jsme všechno.

Canto XXXIII

Centrum universa

Hudba do kroku / Kameny

0:53

Dm:

Jak si přál, zaklesl jsem se mu kolem krku, / a on vystihl správný čas a místo, / A když se křídla dost otevřela, / Chytil se chlupatého boku / a usadil se u divokých chomáčů / Mezi ledem a tlustou srstí.

Feedback kytary (jako Canto I)

R:

Vergilius nese Danta, když překračují tělo Satanovo. V sedm hodin na Bílou sobotu prošli středem Země a ocitli se v kamenité jeskyni. Odtud šplhají proti proudu Léthé a ta je vyvede až na Ostrov Očistcové hory, kde na Velikonoční neděli v pět hodin ráno konečně spatří hvězdy. Dobrou noc ať už jste kdekoli.

Canto XXXIV

E quindi uscimmo a riveder le stelle

Šumění rádia

1:15

Dm:

Skrytou dutinou jsme se můj průvodce / A já navrátili na světlo země, / vystoupaly, on napřed, já za ním, / Tak dlouho, až jsem / kulatým otvorem spatřil nebesa.

C: Luogo e laggiu da Belzebu rimoto / tanto quanto la tomba si distende, / che non per vista, ma per suono e noto, / djun ruscelletto che quivi descende / per la buca djun sasso chjegli ha roso / coi corso chjegli avvoige; e poco pende. / Lo duca ed lo per qquei cammino ascoso / entrammo a ritornar nel charo mondo; e senza cura aver djalcun riposo, / salimmo su, ei primo ed io secondo, / tanto chjio vidi dele cose belle / che porte il ciel, per un pertugio tondo; (XXXIV, 127–138)

Do:

Třicátý čtvrtý zpěv, poslední verš.

C:

E quindi uscimmo a riveder le stelle.

Všechna D:

Pak jsme vyšli a uviděli zas hvězdy.

Ticho.

P:

Na obzoru proplul lehký mráček.

München/Mauern
březen-srpen 1993

svět rozhlasu
Bulletin
o rozhlasové práci

Vydává Český rozhlas
Odbor marketingu a styku s veřejností
Praha, březen 2000

Odpovědná redaktorka:
Zuzana Foglarová

Připravila redakční rada:
Zdeněk Bouček (předseda),
Václav Hradecký, Martina Kemrová, Bohuslava Kolářová, Josef Maršík,
Václav Moravec, Alexandr Pícha, Václav Smitka, Milan Šmíd, Martin Zdražil